

року. / НАТО. - [Електронний ресурс]: www.nato.int/cps/uk/natolive/official_texts_68580.htm.

23. Kristin Archick. The European Union: Questions and Answers. - [Електронний ресурс]: <http://fas.org/sgp/crs/row/RS21372.pdf>.

24. Юлія Басняк. Європейська політика безпеки і оборони та співпраця з НАТО. - [Електронний ресурс]: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ues/2011_5_2/Articles/34_Basnyak.pdf

25. Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community // Official Journal. - 17 December. - 2007.

26. Miguel Medina-Abellan. Turkey, The European Security and Defense Policy, and Accession Negotiations. - [Електронний ресурс]: <http://cena.org/analysis/turkish-foreign-and-security-policy-in-a-contemporary-environment-southeast-europe-and-beyond/>.

27. Cengiz Dinç. Turkey as a New Security Actor in the Middle East: Beyond the Slogans. - [Електронний ресурс]: http://sam.gov.tr/wp-content/uploads/2012/01/cengiz_dinc.pdf.

28. Sandro Knezovich, Ida Orzechowska. Turkish Foreign and Security Policy in a Contemporary Environment - Southeast Europe and Beyond. - [Електронний ресурс]: <http://www.mfa.gov.tr/reasons-between-turkey-and-croatia.en.mfa>.

29. Мхитарян Н.І. Особливості формування сучасної зовнішньої політики Туреччини. - [Електронний ресурс]: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sp/2012_1/177-182.pdf.

30. Turkey and European Security. - [Електронний ресурс]: http://www.iai.it/pdf/Quaderni/Quaderni_E_08.pdf.

31. Transcript of the speeches held at the European Union Welcoming Ceremony on 31 March, 2003. - [Електронний ресурс]: <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/Speech%20of%20NATO%20SG%20Robertson.pdf>.

32. European Security Strategy. - [Електронний ресурс]: <https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/78367.pdf>.

33. Can Buharalı. Better NATO-EU relations require more sincerity. - [Електронний ресурс]: http://www.gmfus.org/galleries/ct_publication_attachments/natogmfedamnatopaper.pdf

34. Commission Staff Working Paper. Turkey 2011 Progress Report. - [Електронний ресурс]: http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2011/package/tr_rapport_2011_en.pdf

35. United Nations 2005. International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism. - [Електронний ресурс]: <http://www.un.org/en/sc/ctc/docs/conventions/Conv13.pdf>

36. Commission Staff Working Document. Turkey 2012 Progress Report. - [Електронний ресурс]: http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2012/package/tr_rapport_2012_en.pdf 20.37.

37. Maria do Céu Pinto. Turkey's Accession to the European Union in terms of impact on the EU's security and defense policies - potential and drawbacks. - [Електронний ресурс]: http://www.scielo.br/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0034-73292010000100005.

38. Michael Emerson, Senem Aydin. The Reluctant Debutante The European Union as Promoter of Democracy in its Neighbourhood. - [Електронний ресурс]: <http://www.euractiv.com/east-mediterranean/relevant-debutante-eu-promoter-democracy-neighbourhood/article-142807>.

39. European Commission. The Barcelona Process: Ten Years On. - [Електронний ресурс]: http://ec.europa.eu/europeaid/multimedia/publications/documents/geographic/europeaid_barcelone_10years_brochure_en.pdf.

40. Meltem Muftuler-Bac. Turkey's Role in the EU's Security and Foreign Policies. - [Електронний ресурс]: <http://myweb.sabanciuniv.edu/muftuler/files/2008/10/muftulerbacsecurity2000.pdf>

41. Kemal Dervish. Michael Emerson. The European Transformation of Modern Turkey. - [Електронний ресурс]: http://aei.pitt.edu/32583/1/22._The_European_Transformation_of_Modern_Turkey.pdf

*Ахмедова Е.,
здобувач кафедри конституційного,
адміністративного та міжнародного права
Маріупольського державного університету
Надійшла до редакції: 17.12.2014*

УДК 343.237:343.36

РОЗМЕЖУВАННЯ ЗАЗДАЛЕГІДЬ НЕ ОБІЦЯНОГО ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ ТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 198 КК УКРАЇНИ

Беніцький А. С.

Стаття присвячена питанням розмежування заздалегідь не обіцяного приховування злочину та заздалегідь не обіцяного придбання, отримання, зберігання чи збуту майна, одержаного злочинним шляхом. Проаналізовано судову практику застосування ст.ст. 396 та 198 КК України. Визначено помилки, які допускають правозастосовні органи при кваліфікації розглянутих злочинів. Установлено ознаки, які відмежовують заздалегідь не обіцяне приховування злочину від злочину, передбаченого ст. 198 КК України. Зазначено, що заздалегідь не обіцяне придбання або збут майна, завідомо отриманого злочинним шляхом, за наявності спеціальної мети - приховати злочин, може виступати як спеціальний вид приховування злочину.

© А.С. Беніцький, 2014

У роботі сформульовано рекомендації щодо кваліфікації заздалегідь не обіцяного приховування злочину, а також придбання, зберігання чи збуту майна, завідомо отриманого злочинним шляхом.

Ключові слова: приховування злочину, придбання, отримання, зберігання, збут, причетність, кваліфікація, розмежування.

Стаття посвящена вопросам разграничения заранее не обещанного укрывательства преступления и заранее не обещанного приобретения, получения, хранения или сбыта имущества, добытого преступным путем. Проанализирована судебная практика применения ст.ст. 396 и 198 УК Украины. Установлены ошибки,

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
ПРАВНИЧИЙ ЧАСОПИС**

которые допускают правоприменительные органы при квалификации рассматриваемых преступлений. Определены признаки, которые отграничивают заранее не обещанное укрывательство преступления от преступления, предусмотренного ст. 198 УК Украины. Указано, что заранее не обещанное приобретение, получение, хранение или сбыт имущества, добытого преступным путем, при наличии специальной цели - укрывать преступление, может выступать как специальный вид укрывательства преступления.

В работе сформулированы рекомендации по квалификации заранее не обещанного укрывательства преступления, а также заранее не обещанного приобретения, получения, хранения или сбыта имущества, добытого преступным путем.

Ключевые слова: укрывательство преступления, приобретение, получение, хранение, сбыт, прикосновенность, квалификация, разграничение.

The article is focused on the problem of distinguishing not promised concealment of a crime from another crime - not promised in advance purchase, receipt, storage or sale of property, obtained by crime. We have analyzed the jurisprudence applying Articles 396 and 198 of the Criminal Code of Ukraine. The paper sets errors, usually committed by law enforcement agencies during the classification of these crimes. We have identified the signs that delimit not promised concealment of a crime from the crime under Article 198 of the Criminal Code of Ukraine. It is noted that purchase, receipt, storage or sale of property, obtained by crime, can be a special kind of concealment of a crime if a perpetrator has an aim to hide the crime.

The paper also contains recommendations on qualifying not promised concealment of a crime, as well as not promised in advance purchase, receipt, storage or sale of property obtained by crime.

Keywords: concealment of a crime, purchase, receipt, storage, sale, implication, qualification, differentiation.

Слід зазначити, що правильне встановлення об'єктивних ознак складу злочину буде сприяти однаковою тлумаченню кримінально-правових норм, спрямованих на протидію використанню злочинних доходів, і правильному їх застосуванню. Оскільки заздалегідь не обіцяне приховування злочину та заздалегідь не обіцяне придбання, отримання, зберігання або збут майна, одержаного злочинним шляхом, є проявом причетності до злочину, то виникають питання щодо розмежування цих злочинів.

Схожість складів злочинів, передбачених ст.ст. 396 та 198 КК України, полягає в тому, що для притягнення до кримінальної відповідальності необхідно, щоб їм передував предикатний злочин. Доходи, одержані внаслідок скоєння основного злочину, можуть бути укриті, придбані, збуті та ін. Тому для відмежування кримінально-правових норм важливо встановити критерії, якими слід керуватися судовим і слідчим органам, вибираючи відповідну правову норму. Крім того, заздалегідь не обіцяне приховування злочину має схожі ознаки зі злочинним, передбаченим ст. 198 КК України, у таких його різновидах, як приховування слідів злочину чи предметів, здобутих злочинним шляхом.

Проблемам кваліфікації заздалегідь не обіцяного приховування злочину із суміжними складами злочинів приділяли увагу такі вчені, як П.П. Андрушко, О.В. Глухова, М.Й. Коржанський, О.М. Крапівіна, Н.І. Мазур,

А.Д. Макаров, Б.Т. Разгільдієв, Б.Г. Розовський, О.О. Чаричанський та ін. Між тим не було проведено комплексного дослідження співвідношення заздалегідь не обіцяного приховування злочину та придбання чи збуту майна, завідомо отриманого злочинним шляхом.

Метою статті є виокремлення юридично значущих ознак заздалегідь не обіцяного приховування злочину та придбання чи збуту майна, завідомо отриманого злочинним шляхом, а також визначення критеріїв розмежування цих видів причетності до злочину.

Якщо заздалегідь не обіцяне приховування злочину є конститутивною ознакою об'єктивної чи суб'єктивної сторони складу іншого злочину, то, за правилами конкуренції частини та цілого, повинна застосовуватися норма, яка охоплює з найбільшою повнотою всі фактичні ознаки вчиненого діяння.

Заздалегідь не обіцяне придбання або збут майна, завідомо отриманого злочинним шляхом, за наявності спеціальної мети - приховати злочин, може виступати як спеціальний вид приховування злочину. Таке положення впливає з аналізу ч. 5 та 6 ст. 27 КК України. Відповідно до ч. 5 ст. 27 КК України пособником є особа, яка заздалегідь обіцяла переховати злочинця, знаряддя чи засоби вчинення злочину, сліди злочину чи предмети, здобуті злочинним шляхом, придбати чи збути такі предмети або іншим чином сприяти приховуванню злочину. Виходячи з такого формулювання, придбання чи збут предметів, здобутих злочинним шляхом, законодавець розглядає як підсобництво - приховування.

Згідно з положенням ч. 6 ст. 27 КК України не є співучасною заздалегідь не обіцяне переховування злочинця, знарядь і засобів учинення злочину, слідів злочину чи предметів, здобутих злочинним шляхом, або придбання чи збут таких предметів. Відповідно до такого формулювання законодавець окремо розглядає заздалегідь не обіцяне приховування злочину й заздалегідь не обіцяне придбання чи збут предметів, отриманих злочинним шляхом. У цій же нормі зазначено: "Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу". Законодавець не уточнює, які дії підпадають під санкції ст. 198, а які - під санкції ст. 396 КК України. Між тим, виходячи з аналізу ст.ст. 198 та 396, за такі дії, як заздалегідь не обіцяне переховування злочинця, знарядь і засобів учинення злочину, слідів злочину чи предметів, здобутих злочинним шляхом, настає відповідальність за ст. 396 КК України, а за придбання чи збут предметів, одержаних злочинним шляхом, - за ст. 198 КК України.

Слід зазначити, що суб'єкт буде нести відповідальність за придбання або отримання майна, здобутого злочинним шляхом, незалежно від того, була засуджена особа за предикатний злочин чи ні. Для приховування злочину характерно те, що приховувач здійснює свою діяльність стосовно особи, яка ще не була засуджена судом за вчинений предикатний злочин.

Особа, яка скоює діяння, відповідальність за які передбачено ст. 198 КК України, завжди перешкоджає органам правосуддя в розкритті злочинів, ускладнюючи викривання винної особи. Тому, наприклад, коли особа вчиняє заздалегідь не обіцяне придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом, з метою приховати злочинне майно або сліди вчинення предикатного злочину, то дії такої особи необхідно кваліфікувати за ст. 198 КК України. Придбання, отримання, зберігання або збут майна, одержаного

злочинним шляхом, поглинають приховування злочину.

В юридичній літературі викладається позиція, що можливо кваліфікувати придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом, і приховування злочинів за правилами ідеальної сукупності злочинів [8, 16-17; 5, 23-24; 9, 92-93, 7, 114; 10, 93]. Так, на думку О.О. Чувакова, коли винний придбав майно, здобує злочинним шляхом, і тим самим мав на меті приховати злочин, то його дії необхідно кваліфікувати за сукупністю злочинів, передбачених ст. 198 і ст. 396 КК України [12, 759].

Б.Т. Разгільдієв, наприклад, вважає, що коли особа придбаває або збуває майно, здобує злочинним шляхом, і має на меті усунути можливість притягнення учасника основного злочину до відповідальності, тобто приховує злочин, то її дії слід кваліфікувати лише за нормою, яка передбачає відповідальність за приховування злочину [11, 72]. “Якщо особа, - зазначає далі автор, - яка придбаває, зберігає або збуває майно, отримане злочинним шляхом, не тільки перешкоджає притягненню учасника основного злочину до кримінальної відповідальності, але й задовольняє свої корисливі або інші низькі спонукання, то її діяння треба кваліфікувати за сукупністю норм, які передбачають відповідальність за приховування злочину та придбання, зберігання або збут майна, отриманого злочинним шляхом” [11, 72].

Навряд чи можна погодитися з думками авторів, які вважають, що в разі, якщо при придбанні, отриманні або збуті майна, отриманого злочинним шляхом, особа має на меті приховати злочин, то її дії утворюють сукупність злочинів: приховування злочину та придбання, отримання, зберігання або збут майна, завідомо отриманого злочинним шляхом.

Норми, які встановлюють відповідальність за приховування злочину (ст. 396 КК України) та за придбання, отримання, зберігання або збут майна, одержаного злочинним шляхом (ст. 198 КК України), перебувають у конкуренції між собою. Повинна застосовуватися ст. 198 КК України, оскільки вона має перевагу перед ст. 396 КК України, тому що остання передбачає лише частину того, що скоїла особа, яка придбала, отримала, зберігала чи збувала майно, одержане злочинним шляхом. Ідеальна сукупність норм - ст. 396 і ст. 198 КК України - виключається.

Аналіз судової практики застосування ст.ст. 198 та 396 КК України показує, що правозастосовні органи по-різному кваліфікують діяння, які мають ознаки заздалегідь не обіцяного придбання, отримання, зберігання та збуту майна, одержаного злочинним шляхом, і приховування злочину. Так, наприклад, Центральний районний суд м. Миколаєва звернув увагу на ту обставину, що органи досудового слідства неправильно кваліфікували діяння К. за правилом ідеальної сукупності норм - ст. 198 та ст. 396 КК України - за те, що він, заздалегідь не обіцяючи, придбав майно, яке було викрадено Х. з магазину, і надалі придбане майно приховував [4].

Суд у своєму вирокі слушно зазначив, що “кваліфікація дій К. за ч. 1 ст. 396 КК України як заздалегідь не обіцяне приховування злочину зайва, скоєне ним охоплюється диспозицією ст. 198 КК України. Частина 1 ст. 396 КК України підлягає виключенню з обвинувачення” [4].

Між тим деякі суди допускають можливість кваліфікації діянь, відповідальність за які передбачено ст.ст. 198 та 396 КК України, за правилами ідеальної сукупності злочинів. Так, викликає інтерес кримінальна справа, яку

розглядав Керченський міський суд Автономної Республіки Крим. Так, К. разом з Б. придбали в С. викрадене останнім із крамниці майно, яке в той самий день вони реалізували. Їх дії було кваліфіковано як заздалегідь не обіцяне приховування тяжкого злочину за ст. 198 та ст. 396 КК України. Незважаючи на те, що в К. та Б. умисел на зберігання та збут викраденого С. майна виник у момент його придбання, Керченський міський суд АРК усе ж таки визнав К. і Б. винними у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 396 та ст. 198 КК України, і призначив їм покарання за правилами сукупності злочинів [3].

Таке рішення викликає сумніви, оскільки суд не врахував, що ст. 396 КК України є загальною відносно спеціальної - ст. 198 КК України. Відповідно до правил кваліфікації злочинів при конкуренції загальної та спеціальної норм застосовується остання. У розглянутому випадку діяння винних осіб необхідно кваліфікувати лише за ст. 198 КК України.

У правозастосовників виникають питання щодо кваліфікації дій особи, яка, заздалегідь не обіцяючи, придбала та зберігала майно, здобує злочинним шляхом, а також, заздалегідь не обіцяючи, переховувала виконавців злочину, які здобули таке майно. Так, наприклад, Заводський районний суд м. Миколаєва визнав винним Я. у вчиненні приховування тяжкого злочину та засудив його за ч. 1 ст. 396 КК України. Суд установив, що Я., заздалегідь не обіцяючи, отримав на зберігання від І. майно, яке було останнім здобуте в результаті вчинення розбійного нападу. Я. знав від І. про злочин, у результаті якого було отримано майно, що його Я. отримав на зберігання. Крім того, Я. надав І. приміщення для переховування від працівників міліції [2].

У наведеному випадку суд не взяв до уваги те, що Я. вчинив дії, які містять ознаки злочину, передбаченого ст. 198 КК України, оскільки він отримав на зберігання майно, здобує від вчинення І. злочину. Оскільки Я. вчинив дії, які охоплюються ознаками злочину, передбаченого ст. 198 КК України, то додаткової кваліфікації за ст. 396 КК України не потрібно. Дії, спрямовані на переховування учасників предикатного злочину, приховування слідів, зброї або знарядь такого злочину, повинні поглинатися спеціальною нормою - ст. 198 КК України.

Крім того, сукупності ст.ст. 198 та 396 КК України не буде й у тому разі, коли особа приховує вчинення нею одного з діянь, передбачених ст. 198 КК України. У такому випадку придбання, отримання, зберігання або збут майна, отриманого злочинним шляхом, виступає як основний злочин стосовно вторинного - приховування злочину.

Проте суди припускаються помилок щодо кваліфікації. Так, наприклад, Волочанський районний суд Хмельницької області засудив Б. за ст. 198 та ч. 1 ст. 396 КК України. Суд установив, що Б., достовірно знаючи про вчинення Я. разом із С. викрадення аудіокасет, автомагнітоли та іншого майна з автомобіля, який належав К., заздалегідь не обіцяючи, придбав у крадіїв частину майна, здобутого злочинним шляхом. Після цього Б., перебуваючи у своєму власному транспортному засобі, та усвідомлюючи, що його можуть затримати працівники міліції з майном, яке він придбав у Я. та С., з метою приховування своєї причетності до злочину, яке вчинили Я. та С., викинув злочинне майно зі свого автомобіля. Суд кваліфікував дії Б. як придбання майна, здобутого злочинним шляхом, а також приховування злочину [1].

Однак така кваліфікація дій Б. є помилковою, оскільки

особа не може бути винною в приховуванні свого власного злочину. Крім того, Волочанський районний суд Хмельницької області не врахував те, що злочин, передбачений ст. 198 КК України, не відноситься до категорії тяжких або особливо тяжких.

Навряд чи можна погодитися з О.В. Глуховою, яка, аналізуючи схожі правові норми кримінального законодавства Республіки Білорусь, дійшла висновку про те, що оскільки заздалегідь не обіцяне придбання або збут матеріальних цінностей, одержаних злочинним шляхом (ст. 236 КК Республіки Білорусь), є способом заздалегідь не обіцяного приховування злочину (ст. 405 КК Республіки Білорусь), то доцільно виключити з кримінального законодавства Республіки Білорусь статтю 236 [6, 196]. Винна особа, яка придбаває чи збуває майно, отримане злочинним шляхом, не обов'язково має на меті приховати злочинне майно. Тому не в усіх випадках зазначені діяння можуть бути способом приховування злочину.

Коли особа придбаває, отримує, зберігає або збуває, наприклад, сильнодіючі речовини, наркотики, холодну й вогнепальну зброю, вибухові речовини, боєприпаси, здобуті злочинним шляхом, то її дії містять ознаки придбання, зберігання або збуту майна, здобутого злочинним шляхом, і злочинів, відповідальність за яких передбачено в спеціальній нормі. У таких випадках є конкуренції кримінально-правових норм - ст. 198 зі ст.ст. 263, 265, 307 та 309 КК України. Необхідно застосовувати спеціальні норми, які передбачають відповідальність за незаконний обіг предметів, виключених із цивільного обігу, тобто ст.ст. 263, 265, 307 та 309 КК України. Разом із тим, якщо особа отримує або збуває сильнодіючі речовини, наркотики, холодну й вогнепальну зброю, вибухові речовини, боєприпаси, які були зняттям або засобом учинення злочину або вони містять на собі сліди злочину, з метою приховування злочину, то її дії необхідно кваліфікувати не тільки за ст.ст. 263, 265, 307 або 309 КК України, але й ще за ст. 396 КК України.

Між тим виникає питання: як треба кваліфікувати дії особи, котра придбала, отримала або зберігала, наприклад, предмети порнографічного характеру, якщо вони були здобуті в результаті скоєння злочину? Наприклад, коли картини, скульптурні зображення, кіно- та відеопродукція, комп'ютерні програми порнографічного характеру спочатку були викрадені однією особою, а потім передані на зберігання іншій особі, яка заздалегідь не обіцяла їх зберігати. Згідно зі ст. 301 КК України відповідальність настає за такі дії, як увезення в Україну творів, зображень або інших предметів порнографічного характеру з метою збуту чи розповсюдження, або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою, або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні. Так, у разі збуту предметів порнографічного характеру, які здобуті злочинним шляхом, винна особа буде нести відповідальність за ст. 301 КК України. У випадку, коли одна особа здобула предмети порнографічного характеру злочинним шляхом, а потім інша особа, заздалегідь не обіцяючи, їх придбала, отримала або зберігала, необхідно застосовувати ст. 198 КК України.

Література

1. Архів Волочанського районного суду Хмельницької області. Вирок від 15 липня 2004 р. по кримінальній справі № 1-170/2004.
2. Архів Заводського районного суду міста Миколаєва.

Вирок від 2 листопада 2004 року по кримінальній справі № 1-361/2004.

3. Архів Керченського міського суду Автономної Республіки Крим. Справа № 1-153/2003.

Архів Центрального районного суду м. Миколаєва. Вирок від 17 січня 2008 року по кримінальній справі № 1-1-102/08.

4. Владимиров В.А. Преступления против общественной безопасности, общественного порядка и здоровья населения / В.А. Владимиров, П.Ф. Гришанин. - М.: Изд-во ВШ МОПП РСФСР, 1962. - 71 с.

5. Глухова О.В. Уголовная ответственность за недоносительство и укрывательство преступлений: [монография]: / О.В. Глухова; Брест. гос. ун-т имени А.С. Пушкина. - Брест: БрГУ, 2010. - 247 с.

6. Крапивина О.Н. Приобретение или сбыт имущества, заведомо добытого преступным путем: сравнительно-правовое, уголовно-правовое, уголовно-политическое и криминологическое исследование: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Крапивина Ольга Николаевна; Моск. гос. лингвист. ун-т. - Саранск, 2008. - 240 с.

7. Криволапов Г. Отграничение приобретения или сбыта имущества, заведомо добытого преступным путем, от соучастия и укрывательства преступлений / Г. Криволапов // Советская юстиция. - 1968. - № 9. - С. 16-17.

8. Кузнецов В.А. Борьба с преступным приобретением и сбытом имущества / В.А. Кузнецов. - К.: Наук. думка, 1970. - 160 с.

9. Макаров А.Д. Уголовная ответственность за прикосновенность к преступлению: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Макаров Анатолий Дмитриевич; Российская правовая академия Министрства юстиции Российской Федерации. - М., 2004. - 20 с.

10. Разгильдиев Б.Т. Уголовно-правовые проблемы прикосновенности к преступлению / Б.Т. Разгильдиев; [под ред. А.П. Горшенева]. - Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 1981. - 96 с.

11. Уголовный кодекс Украины: научно-практический комментарий: / Е.Н. Алиева, А.П. Бабий, Л.К. Гаврильченко и др.; [отв. ред. Е.Л. Стрельцов]. - [Издание четвертое, перераб. и дополн.]. - Х.: ООО "Одиссей", 2007. - 872 с.

*Беніцький А.С.,
кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри професійних та
спеціальних дисциплін
Херсонського факультету
Одеського державного університету
внутрішніх справ
Надійшла до редакції: 28.10.2014*